

Ο ΜΑΝΩΛΗΣ ΖΕΙ

1. Διεκδικούμε μια από τις λίγες πλατείες που έχει η πόλη μας. Για να δημιουργήσουμε το δικό μας στέκι έξω από τα κέρδη τους, για να κτίσουμε σχέσεις μεταξύ μας. Σχέσεις που βασίζονται στον άνθρωπο και όχι στο χρήμα.
2. Διεκδικούμε τη διασκέδαση μας. Την ελεύθερη διασκέδαση μας, έξω από μπαρ και κλαμπ που κάποιος πρέπει να ξοδέψει μέχρι και 50 ευρώ τη νύκτα για την είσοδο και τα ποτά. Έξω από τα μαγαζιά αυτά, όπου η κοινωνικοποίηση είναι μηδαμινή και ψεύτικη. Όπου σχεδόν τα πάντα είναι προκαθορισμένα και κάποιος πρέπει να είναι «ευπρεπής», «καλοντυμένος», «ευγενής» κτλ.
3. Διεκδικούμε αυτόν το δημόσιο χώρο για να εκφράσουμε τον αυθορμητισμό μας που έχει καταπιεστεί μέσα στα μαγαζιά. Θέλουμε να χορέψουμε, να τραγουδήσουμε, να ποδηλατήσουμε, να τρέξουμε, να πιούμε, να ζωγραφίσουμε, να σκαρφαλώσουμε. Να αφήσουμε τη ζωή να μας οδηγήσει εκεί που αυτή θέλει, έξω από κοινωνικά ταμπού και προκαταλήψεις.
4. Διεκδικούμε τους τοίχους για να εκφραστούμε. Για να πούμε όλα αυτά που δεν λέγονται και να ζωγραφίσουμε όλα αυτά που δεν ζωγραφίζονται. Επειδή η ποίηση βρίσκεται στους δρόμους.
5. Διεκδικούμε τον σεβασμό προς το χώρο. Για να καθαρίζουμε μόνοι μας τα σκουπίδια που αφήνουμε πίσω μας και να μην περιμένουμε από άλλους να το κάνουν για εμάς. Σεβασμός προς το χώρο σημαίνει σεβασμός προς τον ίδιο μας τον εαυτό.
6. Διεκδικούμε πίσω το χρόνο που μας έχει κλέψει η ρουτίνα. Σχολείο-φροντιστήριο-σπίτι, σπίτι-δουλειά-σπίτι. Καθημερινά μας ρουφούν την ενέργεια μας ενώ εμείς παραμένουμε παθητικοί θεατές καταφεύγοντας σε ψεύτικες απολαύσεις και ναρκωτικά όπως τηλεόραση, ίντερνετ, στοιχήματα, γήπεδο, αλκοόλ και άλλες ουσίες παράνομες ή μη.
7. Διεκδικούμε το τώρα και το σήμερα. Ούτε το αύριο ούτε το χτες.

ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΑΝΑΠΝΕΟΥΝ ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΜΑΣ

Κάποιοι/ες από Μανώλη